

finder han altid paa Undskyldninger. Det er ikke som med gamle Provst Vollerup. Kan du huske? Han kom ganske af sig selv, naar han vidste, her var Middagsfremmede. Og han og jeg var dog dødelige Modstandere baade paa det politiske og sociale Omraade for ikke at tale om det kirkelige.«

»Sig mig, John, det kan da ikke være rigtigt, hvad din Kone fortæller, at Pastor Gaardbo er af Enslevs Familje?«

»Jo, det er rigtigt nok. Men det er ogsaa en af Mandens Besynderligheder, at han aldrig taler om det. Han har endogsaa engang paa det bestemteste erklæret overfor mig, at det ikke er Enslev, der har skaffet ham Embedet her. Men jeg maa nok spørge, hvordan han ellers har faaet det i den Alder.«

»Men hvordan er da Familjeskabet?«

»Jo, Pastor Gaardbos Far hed Sørensen og var Skolelærer i en By, der hedder Gaardbo. Og du veed jo nok, at Enslev egentlig ogsaa hedder Sørensen. Han tog Navn efter sin Fødeby, da han kom til København som Student, og jeg har læst et Sted, at han dengang vakte megen Uvilje i Hjemmet med det Navneskifte.«

»Vil det altsaa sige, John, at Pastor Gaardbo er Enslevs Brodersøn?«

»Akkurat. Men Pæren er rigtignok i dette Tilfælde falden temmelig langt fra Hesten. Jeg tilstaar ærligt,